

др Марина Павловић, доцент

Дипломирала на Архитектонском факултету Универзитета у Београду, на смеру историја и теорија архитектуре (1999). На истом факултету наставила је усавршавање на магистарским студијама *Архитектонско урбанистичко пројектовање*. Докторирала је на Филозофском факултету Универзитета у Београду на Одељењу Историја уметности (2014), са темом „Живот и дело архитектке Николе Несторовића (1868-1957)“ код ментора проф. др Александра Кадијевића. У циљу општег усавршавања из области очувања културног наслеђа (током 2012/2013) у Централном институту за конзервацију у Београду прошла обуку и стекла интернационалну диплому *Менаџера за управљање музејским збиркама (Collection manager certificat)*. Истраживањем и конзервацијом непокретног културног наслеђа бави се од 2002. године када се први пут запослила у Заводу за заштиту споменика културе града Београда, где је израдила велики број конзерваторско рестаураторских пројеката првенствено за споменик културе од изузетног значаја Београдску тврђаву. Од 2008. до 2013. као суоснивач и сувласник *Сјугија за истраживање, конзервацију и рестаурацију архитектонског наслеђа ReArch*, израдила је рестаураторско конзерваторске пројекте, пројекте постојећег стања као и студије за споменике културе од изузетног значаја за Републику Србију, као и за споменике културе у Црној Гори (Пераст, Херцег Нови). У периоду од 2019 до 2024. године била је помоћник директора Завода за заштиту споменика културе града Београда. Доцент на Академији уметности у Новом Саду постала је 2024. године. Члан је Комисије за полагање стручног испита у области заштите непокретног културног наслеђа и испитивач за област архитектуре (од 2021). Уредник је научно стручног часописа „Наслеђе“ (Завод за заштиту споменика културе града Београда од 2018. године) и члан редакције часописа Гласник ДКС (од 2020. до 2024. године).

Публиковала је већи број радова у научним часописима и учествовала на више међународних конференција и била члан научних одбора. Аутор је монографије „Никола Несторовић“, за коју је 2018. године добила Годишњу награду Друштва конзерватора Србије, као и изложбе и каталога „Никола Несторовић – дух једне епохе“ (Завод за заштиту споменика културе града Београда 2019).

За *Пројекат заштите, презентације и ревитализације Сектора Лујисичног бегема Горњег града Београдске тврђаве са уређењем ентеријера у циљу формирања визијорског центра комплекс Сахај и Барокне кације* заједно са интердисциплинарним тимом који је учествовао у изради и реализацији пројекта добила је 2021. Годишњу награду Друштва конзерватора Србије.

